

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

mening om dette her, og det er nok ikke kun Fremskridtspartiets folk, som med spænding afventer ministerens svar, det gør nok også det samlede Ligningsråd og måske allermost lønmodtagerne.

Formanden:

Formanden har afventet, hvornår medlemmet betragtede taletiden som udløbet. Jeg har betragtet den som udløbet for nogen tid siden.

Skatteministeren (Stavad):

Undskyld, at jeg går ind i debatten nu foranlediget af dette indlæg. Jeg synes, hr. Steffen Kjærulff-Schmidt, at det ville have været klogt, når man møder op som stedfortræder her i Folketinget, at have sat sig en lille bitte smule ind i, hvad der er foregået forud, og at have spurgt sin kollega, hr. Ole Donner, som forsøgte at køre den samme sag. Hr. Ole Donner rejste den i Folketingets spørgetid, hvor der er givet fuldstændig klart svar, nemlig det klare svar at folketingsmedlemmer og ministre skal behandles på nøjagtig samme måde som alle andre. Hvis det er sådan, at hr. Steffen Kjærulff-Schmidt kan finde eksempler på, at det ikke er tilfældet, så har hr. Steffen Kjærulff-Schmidt og jeg en sag at løse i fællesskab.

Jeg tror, at hr. Steffen Kjærulff-Schmidt vil kunne bekræfte, at i den forholdsvis korte tid, vi sammen havde sæde i Ligningsrådet, har hr. Steffen Kjærulff-Schmidt aldrig mødt mig i en situation, hvor jeg har forsvaret, at politikere eller andre, som man kan sige befinder sig i en offentlig stilling, skal have en særstilling. Derfor kan jeg også sige, at det regelsæt, som jeg har lagt frem, hvad enten vi taler om firmabiler, eller vi taler om frynsegoder i øvrigt, har et indhold, således at politikere, direktører og andre vil få en behandling, der svarer nøjagtigt til den, som alle andre vil få.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er sjældent, at man hører skatteministeren hæve stemmen, som det skete i dette tilfælde.

Jeg vil da godt sige, at det er korrekt, at jeg har rejst sagen i Folketingets spørgetid, og det er også korrekt, at der kom et forholdsvis klart svar, men da vi så gik ind i substansen og

spurgte, hvordan det er med disse ministerbiler, blev det alligevel affærdiget med, at det var et ligningsmæssigt problem, som bliver lagt ind under Ligningsrådet. Så jeg vil nu holde mig til, at hr. Steffen Kjærulff-Schmidt har meget ret i den kritik, han fremkom med.

(Kort bemærkning).

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg takker skatteministeren for svaret. Jeg kan da fuldt ud bekræfte, at skatteministeren aldrig under møder i Ligningsrådet har forsvaret privilegier. Det har ikke været drøftet, men nu er der en anledning til det, fordi der er fremsat et lovforslag, som bliver vedtaget her inden for få dage, og som pålægger Ligningsrådet, hvis rådet ønsker, at der skal ske en beskatning, at give indstilling til skatteministeren med en »positivliste«.

Og derfor har jeg påpeget, at problemet omkring ministerbiler og en lang række andre politikerfrynsegoder ikke er løst tilfredsstillende i dag. Det kan godt være, at man i Skatteministeriet synes, at det er tilfredsstillende løst, det kan også godt være, at man i Socialdemokratiet og i regeringspartierne synes, at det er tilfredsstillende løst, det er muligt, det vil jeg slet ikke afvise, men i store dele af befolkningen, blandt store dele af lønmodtagerne, mener man, at her helt klart er problemer, der skal kulegraves yderligere.

Jeg har forstået svaret fra ministeren før som et tilsagn om, at hvis Ligningsrådet beder om assistance til at arbejde videre med dette spørgsmål, så møder vi nok ikke et afslag fra Skatteministeriets side.

Skatteministeren (Stavad):

Hvis hr. Steffen Kjærulff-Schmidt og jeg kunne blive enige om, at nogle, bl.a. også nogle, der bærer politisk kasket, og ikke mindst personer, der udgår fra Fremskridtspartiet, skulle lade være med at tegne et fejlagtigt – for ikke at sige løgnagtigt – billede af virkeligheden, så tror jeg, vi var nået langt. Jeg tror, at hr. Steffen Kjærulff-Schmidt har fuldstændig ret i, at med den måde, hvorpå pressen har behandlet denne sag, er der masser af danskere, der går rundt og tror, at politikere har en masse privilegier, som behandles skattemæssigt anderledes end alle mulige andres.